

VETTU OKAD

Ei lokalavis for Myklabust,
Mykjå, Tuastad, Røyksund og
Fosen

Alle slags herlige nyheter fra et fantastisk flott område.

Mars 2016

Historie - gravhaug

Foto: Aasta Eik-Nes

Den ene av gravhaugene på Myklebust skal stå urørt»
De 4 steinene fra oldtiden står nå som da de i sin tid ble reist.

... mer på side 10.

Han norante!

Han norante har svingt seg over
tastaturet nok en gang, se hvem som
ringte han...

.....side 10.

Dikt

Vår faste dikter har fått besøk av en
liten konge, les hennes flotte dikt

... Side 8.

Klassebilde

Kjenner du igjen noen ifra Tuastad
skole 2003

... Side 11.

MYKLEBUST

Myklebust er den største garden på vestsida av Førresfjorden med sine 2 pund 6
spann korn i gamal landskyld.

...Side 6-7.

Naboen

Bjørg og Harald Kjetland
mine foreldre, våre naboer og to aktive
allsidige medlemmer av Tuastad
bygdslag.

Les mer på side 4-6.

Førsta siá

Redaksjonen

Inger Lise Breivik
Rita Hellesund
Tor Bjørn Moen
Rolf Birkeland
Lewin Lewinsen
Harald Kjetland
Per Emil Mogleiv
Joar Falkeid
Ingeborg Krogsæter
Kenneth Halleland (*Ognsurná*)
Tor Inge Myklebust (*Han Norante*)
Signe Kjetland (*Korrekturleser*)
John Sverre Johnsen (*Illustratør*)
Iren Mæland (*Layout og design*)
Marit Stueland (*Fotograf og dikter*)

Tips!

Tips til saker og andre tilbakemeldinger mottas med takk.

Liker du avisen og vil støtte oss?

Hver avis koster ca 25 kr å trykke, så vi er avhengig av både annonsesalg og at snille folk bidrar med kronasjer for å kunne opprettholde avisen.

Kontonr: 3361.16.31613 Takk!

Abonnement

De som ikke er så heldig at de bor i våre flotte bygder, kan få avisa tilsendt på epost eller lese den på www.vettuka.com. Send oss din epostadresse på: vettuka@hotmail.com

Annonsering

Ønsker du å annonsere i Vettu ka?

Ta kontakt på epost så avtaler vi annonsestørrelse, hvilken utgave du vil annonsere i og om du har en ferdig annonse eller om vi skal lage en til deg.

Priser:

1 side: 1000 kr
1/2 side: 500 kr
1/4 side: 250 kr

www.vettuka.com

facebook.com/lokalavisavettuka

Kontakt oss!

vettuka@hotmail.com

TLF

990 47 707 (Rita)

416 98 706 (Inger Lise)

KIWI mini pris

Kjøp kjapt, trygt og billig

Strålende humør
hos
Kiwi Vormedal

Åpningstider:

Hverdager 07:00 - 23:00

Lørdag 08:00 - 20:00

Du finner oss i Vormedalsveien 340

Loppemarked 23 april

23. april går årets loppemarked på Tuastad bedehus av stabelen. Det blir et kjekt samlingspunkt for bygden med kaffe, kaker og masse spennende lopper! Loppemarkedet varer fra 10:00-14:00. Alle er hjertelig velkommen til å levere lopper lørdagen, torsdagen og fredagen før loppedagen.

Er det noen som ønsker å bidra med noe eller har spørsmål angående loppemarkedet; så er det bare til å ringe Maryon: tlf 45220775

Snakkes på loppemarked på Tuastad!

Hilsen loppekomiteen.

Maxi-Tua

**Kom og bli med på aktivitetsklubben
Maxi-Tua!**

Følgende er fast program

- **Andakt**
- **Aktiviteter**
- **Kiosk**

Vi samles i kjelleren på **Tuastad Bedehus** annenhver tirsdag fra kl. 18.00 – 20.00.

NB Ny tid!

Medlemskontingent kr 100,-

Ta gjerne kontakt for mer informasjon:
tlf 456 30 832 (Trond Krogsæter) eller
tlf 916 34 165 (Mathias Østhus)

For deg som går i
fjerde klasse og
oppover,

Program for våren 2016

Dato	Aktiviteter
26. Januar	TeknoLab
9. Februar	Brettspill og skyting med luftgevær
23. Februar	TeknoLab
8. Mars	Filmkveld
29. Mars	Snekkerverksted
12. April	Fisketur
26. April	Lek og spill utendørs
10. Mai	Avslutning; Bowling

Naboen - Bjørg og Harald Kjetland

Tekst: Signe Kjetland
Foto: Privat

Bjørg og Harald Kjetland
-mine foreldre, våre naboer og to aktive allsidige medlemmer av Tuastad bygdelag.

Om de vil bli intervjuet i Vettu Ka? Det kan jeg aldri se for meg..

Jeg ble spurt om å intervju mine egne foreldre. Jeg flirte litt for meg selv og tenkte at om jeg kjenner mamma og pappa rett, **Bjørg og Harald Kjetland**, så er det ikke akkurat på forsiden av en avis de trives best. Jeg forsøkte meg med en forsiktig intro og hintet om at nå var det deres tur til å bli intervjuet som *naboen i Vettu Ka*.. og jammen ble jeg satt ut da fru i huset raskt konstaterte at da fikk det bli intervju på balkongen på Gran Canaria og sånn ble det!

70 års feiring på Amadores på Gran Canaria.

Mine foreldre har svart belte i å dra til syden og liker veldig godt å stikke seg bort på store dager. Denne gangen hang vi oss på, vi som hadde mulighet til å bli med. I februar reiste vi med barn, svigerbarn og barnebarn for å feire mammas 70 års dag 8. februar. Søsteren hennes, Boletta og hennes datter Liss, hadde allerede dratt i forveien og ventet på oss. Det ble to uker med sol og varme og jammen ble det intervju på balkongen også.

Harald sin rolle i Tuastad bygdelag.

H«Jeg liker å kalle meg alt-mulig-mann,» sier pappa når jeg spør om hvilken rolle han har i Tuastad bygdelag. «Jeg var ikke aktiv der når jeg var ung eller når barna (red: Arild 48, Signe 46 og Einar 41) var små. Det var Aage Halleland som dro meg med i laget. Det startet med at det var behov for elektrikere, som kunne gjøre ulikt dagnadsarbeid på huset. Både Jakob Stueland og jeg jobbet med det elektriske anlegget der på den tiden. På 90-tallet ville Aage starte revy og trengte en som kunne ta ansvar for lys- og lydanlegget. Fra den dagen har jeg vært fast inventar og synes revyarbeid er en veldig kjekk hobby. Jeg husker godt alle de gangene Aage og jeg kjørte rundt for å henge opp lapper på postkassetativene når det var ulike arrangement på huset. Da brukte vi halve dagen, hadde med oss kaffe på termos og slo av en prat med dem vi møtte på veien. For noen gode minner!»

Barndom

BPappa er yngst av 5 søsken og foreldrene heter Einar og Hanna Kjetland. Fødselsåret er 1940 og krigen hadde så vidt startet. Faren var rektor på Håvik skole og de hadde en streng,

men god barndom i lærerboligen på Håvik. Moren, min farmor sitt barndomshjem, er imidlertid i Røyksund. Hun vokste opp i et lite hus, som i dag er rødmalt og befinner seg midt i bakken bak fjøset til Trond og Elin Krogsæter. Derfor har mamma alltid sagt at det er pappa som er i slekt med «halve bygda», ikke hun som er født og oppvokst her. Mamma (født Vesterøy) er også yngst i søskenflokket og har to eldre søstre (Marit og Boletta) og en eldre bror (Kåre). Hun kaller seg «fredsbarn» fordi hun ble født i andre enden av 2. verdenskrig, i 1946. Foreldrene Signe og Kristian Vesterøy bygde hus i Kjellå. Min morfar, Kristian sitt barndomshjem var på Vesterøy, perla mellom Gismarvik og Høvring. I dag ser en fortsatt rester etter boplassen, men deler av øya ble solgt til Tysvær kommune. Vi føler likevel litt tilhørighet til denne øya og må innom hver sommer. Barndommen i Kjellå bar nok preg av både ensomhet og hardt arbeid. Nærheten til sjøen har gjort henne til en dyktig svømmer og det hendte ofte at hun svømte til Fosen som ung, badetemperaturen var hun ikke så opptatt av. Faren var fisker og moren stelte hus, dyr og laget mat. Det er så stor aldersforskjell mellom mamma og de andre søsknene at de var flyttet ut da hun ble født. Heldigvis bodde det flere venninner i nærheten, som den dag i dag fortsatt er gode venner og naboer; Solveig (Naustvik), Solveig (Selle), Else-Marie (Vangsnes) og Harriet (Rask). Mamma var vært med i ungdomslaget siden hun var 15 år, men har aldri hatt noen verv. På den tiden var det Arne Eiternes som var leder. Hun husker at både Steffen Sjørusen og Aage Halleland var leder i ulike perioder også.

Hvordan traff dere hverandre da?

H-Tja... lang tenkepause og litt humring fra solstolen til mamma. «Det hele skjedde på «sokkball» på Rossabø ungdomshus. Der så jeg en mørk, tøff type. Jeg gikk og satte meg ved siden av han og begynte å prate. Eller var det du Harald, som snakket til meg først? Jaja, samme det. Vi snakket om de flotte «strikkelubbene» vi hadde på oss. Ut på kvelden ble det til at vi danset en dans eller fem og da vi skulle hjem ville han være gentleman og følge meg hjem. Han spurte om hvor jeg bodde og da jeg svarte at jeg bodde i Røyksund, sa han bare farvel og gikk. Dett-var-dett», tenkte jeg, «men tilfeldigvis og (heldigvis) møtte jeg han igjen i Haraldsgata uka etter. Siden har det vært oss to. Vi var en ungdomsgjeng, med flere par, som fant på mye kjekt sammen. Jeg husker godt en gang vi leide «han Daniel», som sjåfør, og vi dro en gjeng uvante skiturister til fjells. Vi ba han sette oss av på Seljestad, for der skulle vi gå på ski til Valldal i Røldal. Det var et forferdelig snøvær, ingen var fjellvante, ingen kunne gå på ski og ingen kunne veien. Ikke hadde vi med kart og kompass heller, men forelska, det var vi! Vi havnet på en vidde hvor det stod en enslig jakthytte som vi måtte bryte oss inn i. Her fant vi en telefon og vi greide til slutt å få tak i noen som kunne forklare oss veien til nærmeste hotell».

En annen artig historie fra denne tiden har jeg hørt pappa fortelle mange ganger. Jeg klarer enda ikke å se for meg at det går an. Mamma tok bussen hjem etter å ha vært på jobb i Haugesund, det samme gjorde pappa. Pappa visste akkurat hvor lang tid

Bak fra venstre Joar 15, Sivert 22, Ådne 19, Jonas 11, Erika 9 og Karina 22

denne bussturen tok til Røyksund, så han «campet» like godt i vinduskarmen på rommet sitt i 2. etg på Håvik og satt klar med sin kraftige kikkert. På den tiden var det lite skog og luftlinja mellom ytre Røyksund og Håvik er ikke så lang. Pappa fulgte med i kikkerten når mamma gikk av bussen på snuplassen og fortsatte i retning Kjellå. Akkurat i det hun passerte familien Søvik på Rindå (i dag Hilde og Helge Bertelsen) sitt hus skulle hun vinke til pappa i retning Håvik. Kan tro Sofie Søvik begynte å lure på hvorfor mamma alltid vinket «til ingenting» hver gang hun gikk hjem. I lang tid var det svarte merker etter kikkerten i soveromsvinduet på Håvik.

Vi begynte begge å jobbe som 15-16 åringer

Harald: «Jeg begynte å jobbe når jeg var 16 år hos radio- og tv-forhandler Thordal. Samtidig tok jeg kveldsskole og utdannet jeg meg til skipselektriker. Senere gikk jeg også på en teknisk linje, så litt skolegang har jeg da. I 1959 reiste jeg i militæret hvor jeg var i hæren sitt samband og fikk opplæring som radioreparatør. Det var behov for skipselektrikere til sjøs, da jeg var ferdig i militæret, og jeg søkte jobb. Jeg fikk tilbud om stilling som skipselektriker, men ville ikke reise uten Bjørg. Hun var for ung, den gangen måtte damene være fylt 20 år for å søke hyre og hun manglet 2 måneder. Kapteinen ville gjerne ha meg i arbeid, så Bjørg fikk lov til å reise på dispensasjon.

Bjørg jobbet om bord som «messepike». Vi har utrolig mange flotte minner fra de 10 månedene vi var på sjøen. Båten seilte blant annet på Stillehavet og vi fikk gå i land og besøke mange havner og fremmede kulturer vi ellers ikke ville hatt mulighet til å besøke. Det var et veldig godt arbeidsmiljø om bord og unge Bjørg ble passet på som gull! I hele min yrkeskarriere har det handlet om elektronikk av ulik karakter», sier pappa. «Jeg jobbet i over 25 år på Tv-sentralen der jeg reparerte og solgte tv, radio og stereoanlegg». Jeg har også jobbet på Kabel-tv og Siemens, men det er vel som tv-reparatør på Tv-sentralen folk flest kjenner meg. Det er ganske rart å tenke på den utviklingen det har vært i denne bransjen ifra jeg startet hos Thordal i 1956 til i dag. Jeg husker når det første tv-apparatet kom til Haugesund. Det var ikke noe som het Bokn-sender på den tiden. Da fikk en inn tv-signalene via en tv-stasjon som het Ulriken i Bergen og da måtte vi sette opp noen digre antenner og vi kunne bruke en hel dag på å montere disse enorme antennene ved montasje av tv apparat. Dette var i starten av denne bransjen. Året var 1961 og Haugar var i cupfinalen og det var ville tilstander i byen der alle ønsket å

se finalen på tv. Her hadde vi i bransjen en fordel, vet du. Når det var noe ekstra, så var det alltid mulighet for å låne et tv-apparat med hjem, for det var jo få som hadde noe sånt i huset på den tiden».

Bjørg: «Jeg må innrømme at jeg alltid har likt å gå på skole og var ganske skoleflink. Som ungdom hadde jeg et sterkt ønske om å få lov til å ta en utdanning, men min far satte foten ned og mente at jeg fikk komme meg i arbeid og tjene til livets opphold. Til og med læreren min, Kristensen forsøkte å overtale min far uten hell. Dermed fikk jeg hybel som 15-åring og begynte å jobbe på butikk på Risøy (Semmingsen). På den tiden var det akkurat kommet en ny «lærling-lov» som påla alle å gå kveldsskole og tre års kontrakt dersom en jobbet på butikk eller kontor, så jeg jobbet på butikk om dagen og tok handelsskolen om kvelden. Jeg jobbet her til jeg var nesten 19 år. Etter å ha seilt til sjøs har jeg stort sett jobbet i butikk, både hos Iversen elektriske, Steintøyhuset og hos Pers Mat. Jeg har også jobbet som hjemmehjelp og hatt ulike vaskejobber. Jeg var jo hjemme med barna mens de var små, noe de fleste mødre gjorde på den tiden. Jeg har aldri jobbet 100 % men hatt ulike deltidsstillinger. Jeg har også jobbet deltid på gatekjøkken på Norheim og som badevakt ved Vormedal svømmehall. Jeg har blant annet jobbet i Røyksund dagligvare og må bare få si at det å ha Erling Hansen som sjef var en fornøyelse. Når vi husmødre i Røyksund var hjemmeværende, var det mange som stilte opp som sesongarbeidere i potetåkeren både på «Berget» hos Lilly og Leiv Thuestad og på Plasset hos Marit og Harry Jacobsen. Her har jeg mange gode minner fra der praten gikk og vitsene og latteren satt løs mellom gulrøtter og poteter.

Etter at egne barn ble eldre, gikk jeg på voksenopplæring innen data og kontorlag i håp om en kontorstilling, noe jeg dessverre aldri fikk. Jeg fortsatte da å jobbe i dagligvarebutikk på Vormedal. Jeg avsluttet arbeidslivet på sengesentralen på sykehuset. Her jobbet jeg i 17 år og hadde aldri en kjedelig dag. Har enda god kontakt med flere av dem jeg jobbet med der. Kjekke folk! Jeg liker jo å lære noe nytt, så jeg har nesten ikke tall på alle hobbykursene jeg har deltatt på i årenes løp. Det har vært alt fra porselensmaling, glassmaling, kalligrافي, spansk kurs til dukkekurs. Du vet, jeg har jo ikke talent, jeg har bare interessen (vet ikke om dattera er helt enig i dette da men...). Jeg går på kurs, kjøper inn alt som finnes av utstyr, for deretter å lage akkurat det jeg lærte på kurs og dett var dett».

Vi var på jakt etter boligtomt i Røyksund

«Vi hadde veldig lyst til å bygge hus i Røyksund og så etter tomt. Ole Løkken eide mye jord i ytre Røyksund og hadde hørt at vi var interessert. Han tilbød oss å kjøpe tomte vi eier i dag og det var også en årsak til at vi dro til sjøs, for å spare penger til tomte. Tomta var på over fire mål og i 1968 bygget vi huset vårt (i år 2000 bygget jeg (Signe) med min familie på nedre del av tomte). Etter at vi kom hjem fra sjøs hadde vi akkurat nok penger til tomt og bryllup. Vi giftet oss i 1966. Jøje meg, hvor skal vi reise for å feire 50 års bryllupsdag i november?»

Harald 75 år, juli-15

Ord fra en datter

Så gikk det nå fint å intervju mine foreldre, og spennende var det også selv om jeg tror jeg vet alt om dem, så gjør jeg ikke det likevel. For hvem er egentlig disse to på haugen overfor oss? Fikk jeg skrevet at de har tre himla kjekke barn og ikke minst seks fantastiske barnebarn, der den yngste er 9 år og den eldste snart 23? Har jeg fortalt at til og med pusekatten i det huset har en link opp mot bygdehuset? I fjor høst mens revyøvelsene pågikk for fullt, oppdaget pappa en sulten katt utenfor bygdehuset. Helg etter helg satt den der og mjauet og til slutt klarte ikke pappa å la være å hjelpe den. Han fikk med seg barnebarnet Joar (15) og sammen fikk de hentet den hjem. Der fikk den mat og pleie og vi dro til «Landen på Norheim» for sjekk, sterilisering og vaksiner. Dyrlegen mente at dette var en tam huskatt som var blitt forlatt i skogen. Heldigvis at det finnes myke menn, for nå har den det som prinsessen på erten og har fått navnet «Pippi».

Mamma er en dame en aldri trenger å lure på hva mener og som, for noen, kan virke knalltøff, men egentlig er hun mykere enn bomull og varmere enn de fleste. En dame med bein i nesen som vet å brette opp armene når det trengs. Om hun påstår at hun ikke har talent for glassmaling og kalligrafi, så har hun iallfall talent for håndarbeid. Ikke bare strikker eller hekler hun til oss barna, men hun kan like godt strikke til barnebarn, våre venner eller til basarer også. Og for et tempo! Ikke forstår jeg når hun har tid til å røyke, så mye som hun produserer av hjemmelagede flotte ting. Hun forteller at hun kunne brodere hardangersøm allerede da hun var 10 år. Mammans rolle i bygdelaget er jo nettopp i basarkomiteen og i kjøkkenkomiteen på lagsmøtene våre. I tillegg har hun jo mange år bak seg som både tekstforfatter på sanger til ulike revyer og i kjøkkenkomiteen på ulike arrangementer. Hun er ikke så sosial påstår hun, men er likevel en racer i å lage koselige sosiale happeninger for familie og venner. Når det plinger i kubjella på terrassen deres en

solskinnsdag, så betyr det nystekte lapper og kaffe. Barnebarna har gode minner fra juleverksted eller julebakst på kjøkkenet deres. Hver søndag samler hun en gjeng til kortspilling og kaffe rundt bordet og ofte tikker det inn en sms når jeg er på jobb om jeg har lyst på varm middag når jeg kommer hjem. Og så må det nevnes at hun er temmelig distre. En gang hun hadde handlet og pappa satt og ventet i sin lille røde bil utenfor butikken, kom mamma med hendene fulle av handleposer og begynte å lempe inn i baksetet på en bil hun synes lignet. Pappa så at bileieren virket temmelig forundret over dama som irriterte seg over hvorfor han der «gjøken» over parkeringsplassen tutet sånn med fløyta.. Men skal si dama fikk fart på seg når hun oppdaget at hun aldri hadde sett mannen bak rattet før, mens hun hørte en kjent latter i det fjerne. Ikke liker hun klemmer heller, men det er det ingen som bryr seg om.

Pappa har aldri påstått at han IKKE er sosial iallfall.. for han er mer *hypersosial*. Hvor han enn går, om det er i gågata i Haugesund eller om det er på flyplassen på Helganes, så finner han alltid noen han kjenner eller er i slekt med som han MÅ prate med. Han har til og med i full iver «kastet seg rundt» en han trodde var en bekjent, som viste seg å være totalt fremmed en gang på et kjøpesenter i Danmark. Man kan da ikke risikere at han passerer noen bekjente uten en koseprat! Han slipper aldri opp for tema og han kan kunsten med å få folk til å slappe av og kose seg. Han elsker å være eneste hanen i hønseflokken, der han i mange år har reist til Gran Canaria med mamma og søstrene hennes Marit (Simonsen) og Boletta (Furuberg). Da sørger han for at damene har det komfortabelt og at tv-bildene på rommet er krystallklare. Frokost med egg og bacon på balkongen er en selvfølge, noe han faktisk lovet meg også denne gangen i syden. Enten har alderen innhentet han eller så er han blitt lat, for den frokosten jeg hadde hørt så mye om, bestod av at han kastet et hardkokt egg over gelenderet en morgen og sa «her kommer frokosten din Signe, ta i mot!» Er det dette de kaller gentleman?

Avslutningsvis må jeg nevne hvor godt det er å ha egne foreldre som nærmeste nabo. Ungene stikker innom for å slå av en prat eller for å sjekke om middagsretten er av bedre kvalitet enn i eget hjem. Joar, minstemann i huset, har alltid tatt det som en selvfølge at morfar har et lager med batterier, av alle sorter og kan fikse alt. Morfar har også lært han å fikse gamle radioer og høyttalere, så deres felles interesse har vært å lete opp ødelagte apparater i containerne utenfor elektriske butikker. En stund var det så vidt plass til senga på tenåringsrommet her. Tuastad bygdehus har vært en arena hvor unge og eldre kan møtes enten over en middag, basar eller et annet arrangement. Når de eldre ikke makter å stå på lengre, så håper jeg at yngre krefter overtar engasjementet. Om det blir «sokkaball» som skal friste ungdommen tilbake til bygdehuset eller om det blir LAN-treff vil tiden vise, men at vi er kommet til en tid hvor vi snart ser et generasjonsskifte i laget, det er jeg sikker på.

Pippi

Gudvald

«Gudvald, kan du hørre meg? Doktor Hermansen e her for å se på deg», kviskra Rannveig i øyra på stakkaren så låg i sengå på salen.

Gudvald Ognurnå va skikkelikt dårlike. Det va bara så vidt han klarte å ta seg ein røyk.

«Eg trur ikkje dokke kvinnfolk vett koss det e å ha flonså», sa han te Rannveig med hese røst.

«Har du hatt detta før Ognurnå?», spurte doktor Hermansen.

«Ja», svarte Gudvald. «Eg hadde det samma itte vintersildfisket i 57`»

«Då har du nok fått det igjen», kom det tørt fra doktoren.

Både Mathias Høieholmen å Peder Kalvanes va særdeles bekymra for kameraten. Detta va det versta dei hadde vært med på siden dei måtte trekka visdomsjekselen te Mathias. Dei hadde ført Gudvald Ognurnå med Glo-boid å fikenvin i dagavis, men det va ingen bedring å sjå.

«Eg trur at me må setta ei sprøyta med antibiotika her», sa doktor Hermansen med et alvorligt blick. «Ellers e eg redde for at du må forbereda deg på ei længe reis Ognurnå!»

«Blir eg ikkje bedre enn detta, så trur eg at eg blir hima», stutra Gudvald.

Myklebust

Kilde: Karmøy Bygdebok, Avaldsnes II

Forfatter Arnvid Lillehammer

Foto: Widerøe 1961 – Karmøy Kommune, Tidsmaskinen.no

Myklebust er den største garden på vestsida av Førresfjorden med sine 2 pund 6 spann korn i gamal landskyld. I nord er Aksneselva skifte mot Aksnes inn mot vatnet. Seinare går skifta mot Aksnes først noko nordvestover for så å knekka sørvestover til ho møter skifta mot Spannhelgeland. I vest skifter Myklebust i bein nord-sør retning med Spannhelgeland på vestsida av Tronefjellet ned mot Dyrebrekken der Prestegarden Avaldsnes kjem inn med ein fastlandsteig. Skifta går ned i nordvestre enden av Longevatnet. Mot sør skifter Myklebust med Mykje.

Innanfor dette store gardsvaldet har det ferdast menneske i mange tusen år. Funn av to steinøksar fortel at her var besøk av folk alt i eldre steinalder for meir enn 6000 år sidan, medan jakt, fangst og fiske framleis var einaste næringsveg, og i ytre steinalder då jordbruket så smått tok til å fotfeste i landet vårt. Men om dei som var her då, var fastbuande, er uråd å seie noko sikkert om. Det vi med nokonlunde visse kan seia, er at garden Myklebust, med hus og tun og åkrar, der folk var fastbuande, i alle høve var etablert for over halvanna tusen år sidan.

Ein gravhaug vart det for fleire år sidan funne to graver. Den eldste inneheldt leirkar og brende bein som fortel at her var fastbuande alt i eldre jernalder, truleg så tidleg som på 300-talet e.Kr. I same haugen vart det også funne ei grav frå vikingtida med to øksar og spyd, forutan klinksaum som kan tyda på at vedkommande var blitt gravlagd i båt.

Ennå i dag kan vi sjå spor etter desse tidlege Myklabust-buerane. Framleis ligg det tre gravhaugar, ei steinsetting og ei steinlegging att, som ikkje er undersøkte. Nede ved sjøen er det også to nausttufter som kan vera svært gamle.

Dei første som slo seg til fast som gardbrukarar her på Myklabust, sette nok opp husa sine der dei sentrale delene av garden har vore også i dag, det vil seia aust innanfor det store gardsvaldet, på flatane mellom 25 og 50 moh opp frå Førresfjorden. Her var så vidt og godt at garden-truleg alt i eldre jernalder –fekk navnet "Den store garden eller bustaden" som gardsnavnet Myklebust tyder.

Kva dei som slo seg til her i førhistorisk tid heitte, får vi nok aldri kjennskap til. Men vi kan rekna med at garden har vore i ubrotten bruk i alle hundreåra frå gravlegginga i eldre jernalder og fram til i dag. Myklebust var ein for stor og god, og sentral, gard til å bli lagt nede under nedganstida i seinmellomalderen etter Svartedauden vinteren 1349-1350. Vi må heilt fram til byrjinga av 1500 åra før vi får nærmare kjennskap til dei som budde her. Men frå ikring 1520 og til i dag har vi navna på dei fleste som har budd på Myklebust.

Økonomisk tilhøve

Myklebust var ein så god gard at ved matrikuleringa i 1668 vart det gjort framlegg om å leggja landskylda 1 vett eller 6 spann korn. Det er då sagt at det var kvernestad og ilding-det vil seia torv-til "fornødenhed" på garden. I 1723 er det også nevnt ei flaumkvern. Då vart garden rekna til "ordinær

Midt plassen i forgrunnen. Det var ein av dei mange husmannsplassane på Myklabust. Oppe til venstre bruksnr 2. Til høgre ein av dei gardane som er skilt ut i forrige århundre. Midt på bildet Krosshaugen.

at vinde". Det var åkrane som avgjorde kor hus og tun skulle liggja. På desse åkrane kunne dei i 1668 så 10 tønner korn. I 1723 er det sagt at brukaren sådde 11 tønner og hausta 60 tønner korn. I tillegg var det tre husmenn under garden som sådde 1 ½ tønne og hausta 9 tønner. Framleis i 1802 vart ikkje garden vurdert til ein større utsed enn 12 tønner. Då kunne dei etter ein kommisjons vurdering hausta 66 tønner korn her.

Utover 1800 talet auka åkerarealet kraftig, og ved teljinga i 1865 er det sagt at dei det året sådde 19 tønner havre og 11 tønner poteter hos brukarane. Men i tillegg fanst det då 10 husmenn som til saman sådde 22 ½ tønner havre og 16 ½ tønner poteter.

Også husdyrhaldet var viktig. I 1668 er det sagt at garden kunne tåle 3 øyker og 23 vinterfødde naut. I 1723 var dei tilsvarande tala 4 hestar, 24 naut og 30 sauer, forutan 3

Før 1838	Matr. nr 9	Skyld 2 pund 6 spann korn
1838-1851	Matr.nr 9, løpenr. 34-36	12 dalar 1 ort 13 skilling
1965-	Gardnr 118	18 mark og 71 øre

Bruksnr 1 på Myklebust, den gamle lensmannsgarden. Tunet på lensmannsgarden lå på haugen som ein ser litt av i forgrunnen. Låvebygningen er frå trettiåra

naut og 9 sauer hos husmannsplassa. Ved vurderinga i 1802 er det sagt at garden kunne tåle 4 hestar, 16 kyr, 8 ungnaut og 40 sauer. Også med omsyn på dyrehaldet var 1800-talet den store vekstperioden. Ved teljinga i 1865 var det 3 hestar, 21 kyr, 48 sauer og 1 gris på bruka og på plassa var det i tillegg til saman 5 hestar, 24 kyr, 128 sauer, 1 geit og 4 grisar. Her må ha vore ei svært intens utnytting av utmarka i ei tid då det berre vart nytta natureng.

Bruks og Eigedomstilhøve

Det meste av Myklebust har så lenge vi veit om, vore bondegods og odelsgods. Berre ein ganske liten part på 4 spann korn låg til bispestolen, først i Stavanger, seinare i Kristiansand. Desse 4 spann korn vart løyst inn av brukaren Knut Pedersen i 1843.

Myklebust er ein av dei fardane der det let seg gjera å fylgja same slekta som både eigarar og brukarar like frå midten av 1500 talet. I 1563 budde det ein mann på Myklebust som heitte Halvor. Han var jordeigande bonde, og åtte mellom anna noko i Myklebust, den garden han brukte. Sidan det vart sak om arven etter han, er vi så heldige å ha kjennskap både til borna og til det jordgodset han sat med. Av godset hans ser Myklebust ut til å ha vore hovudbølet. Der åtte han etter arveoppgeret i 1619 drygt 1 pund ½ vett korn.

Det vart ved fleire høve utover på 1600 talet sak om Myklebust. Det heile enda med at ein yngre son, Truls Halvorsen, fekk åsetesretten til garden frå eldste brorson sin, Elling Bårdsen. Seinare kan vi fylgja etterkomerane til Truls på garden like til vår tid, og etterkommerane etter Halvor finn vi spreidde over store deler av Karmsunddistriktet.

Trass i at garden var stor, var han lenge lite oppdelt. Han var delt i to bruk på 1500 talet, men var brukt av berre ein mann- Truls Halvorsen- ei tid i byrjinga av 1600-åra, til han på nytt vart todelt frå 1619 av. Frå 1660 åra var det ei tid tre brukarar på garden. Alle var av same ætta, men representerte ulike greiner. Frå slutten av 1600-åra var her berre to brukarar att, og i 1720 åra styrde Lars Knutsen heile garden aleine! Sjølv om garden på nytt vart todelt noko seinare på 1700 talet, var det Lars og ettermennene hans som åtte heile Myklebust aleine til ei kvar tid til langt ut på 1800

talet. Det synast ha vore ei sterk ættekjensle med ei sterk kjensle for odelsgarden i denne ætta. Ætta var då også ei av dei sentrale i distriktet med lensmenn i fleire generasjonar.

I slutten av 1700 åra vart Myklebust delt i 3 bruk. Det eine var halve garden, 1 pund 3 spann korn. Den andre halvdelten vart del i to jamnstore bruk på 13 ½ spann korn kvar. Det skjedde ikkje noko vidare oppdeling før i siste halvpart av 1800 talet, og i matrikkelen frå 1906 finn vi sju bruksnummer under Myklebust. I så måte skil denne garden seg sterkt frå grannegarden i sør, Mykje, som vart svært oppdelt.

Nå var likevel ikkje dei få brukarane dei einaste som budde på Myklebust. Så stor som garden var, med ei rekke stader der det let seg gjera å rydda åker, er det ikkje uventa å finne ei rekke husmannsplass her. Alt i matrikkelen frå 1723 er det nevnt at det fanst tre husmannsplassa under Myklebust. Desse husmannsplassa vart truleg rydda i slutten av 1600 åra, for så tidleg som i 1701 finn vi humenn på plassa Lehaugen, Grønehaugen og Tre. Seinare voks det også fram plass på Stamperplassen, Berget, Midtplassen, Fjellet, Butre og Nausthaug. I 1865 finn vi difor heile 79 menneske buande på Myklebust.

Historie - Gravhaug

Dette klippet er fra Haugesunds Dagblad 20.01. 1927.
Kilde: Frø-Bladet Nr 1-06

Den ene av gravhaugene på Myklebust skal stå urørt

De 4 steinene fra oldtiden står nå som da de i sin tid ble reist. Bautaen ved Rabbavatnet skal gjenreises. Museumsdirektør Jan Pettersen uttaler seg til Haugesunds Dagblad.

Foto: Aasta Elk-Nes

Museumsdirektør Jan Petersen, Stavanger, var i går på gården Myklebust og så på de gravhaugene og oldfunnene som gardbruker Steffensen hadde funnet.

Etter at direktøren var kommet tilbake til Haugesund, hadde en av våre medarbeidere en samtale med ham. Direktørens uttalelse kan sammenfattes i det følgende:

Da jeg sist var inne i Førresfjorden og så på funnet ved Stegaberg, var jeg en tur til Myklebust, hvor det er to gravhauger. Eieren hadde lyst å ta bort jorden fra haugene, da han holdt på å dyrke. Begge hauger er lave og jeg ga ham tillatelse å ta bort jorden, men ba ham om å varsle museet hvis han skulle finne oldsaker i haugen. Forleden dag holdt gardbrukeren på å ta opp jord fra haugen da han fant en 2 økser og 1 spyd. Eieren varslet meg og i dag har jeg vært der inne sammen med Fridtjof Øvrebø.

Den ene haugen funnet blev gjort i, er 1 1/2 meter høy og 10 meter i tverrmål. De hadde begynt å grave i den fra vest mot øst hvor det heller nedover. Den ene øksen og spydet ble funnet i den nordøstre delen av haugen. I den sørøstre delen ble det funnet en annen øks med bredere blad enn den første.

Den lå også litt dypere enn den første. Jeg har fått overlevert spydet og øksene. Våpnene er fra første halvdel av vikingtiden omkring det 9. århundre. Jeg vet ikke hvordan det kan forklares at våpnene lå så spredt. Det fantes også noen nagler i haugen, men for å til at de kan ha vært i en båt.

Vi fortsatte undersøkelsene og grov en grøft frem til midten av haugen. Vi fant under dette ennå et par nagler og nøyaktig i midtpunktet fant vi rester av en leirkrukke. – Det ser ut som man har gått nøye til verks og målt seg frem.

– Leirkrukken lå nokså høyt oppe, bare omkring 40 cm under overflaten. Der har vært tjoret hester på haugen og det er derfor sannsynlig at tjorpålen kan ha knust den. Den var iallfall knust da vi fant den. Blant stykkene av leirkrukken fant vi rester av brente ben. Resultatet var i grunnen litt magert. Det er sikkert en odelsbonde på Myklebust – den store gård – som er blitt hauglagt der. En høvdinggrav er det ikke. Øksene og spydet er ganske alminnelige.

Eieren har lovet at den andre gravhaugen skal få ligge. Landskapet taper noe, når gravhaugene fjernes. Der er noe høytidelig og vakkert over silhuetten fra gravhauger. De to haugene på Myklebust ligger oppe på en bakke og kan sees fra veien. **Snaue 15 m fra gravhaugene var der en firkant som var dannet av 4 tilhugde stein. De var en meter høye og 1 meter brede. Firkanten de dannet var 6 m lang og 4 m bred.** To av steinene var falt ned. Mens vi var der inne i dag fikk vi dem gjenreist. Og nu står de som da de blev satt opp en gang langt, langt tilbake i tiden.

Vi fikk også tid til å ta en tur bort til Mykjå hvor vi hilste på eieren John Myge. På hans eiendom nede ved Rabbavatnet ligger der en bautastein som er falt overende. Der var ennå et hull i jorden der den har stått. Den var spiss i toppen og pent tilhugget. Eieren lovet at han skulle få en nabo med og reise opp steinen.

Oldtidsminnemerket på Mygglabost i Førresfjorden.

Dette merkelige stenminnesmerke ligger på en høide på Mygglabost med en praktfull utsikt over Førresfjorden med Boknafjæle i bakgrunnen. Nede fra gaarden ser man stemningsfull silhouett en gravhaug, "Aarhaug" kallet, og – visstnok i relasjon til gravhaugen – disse fire massive steinblokkene, markerende en regelmessig, rektangelformet plass.

Stedet har som sagt en meget smukk utsikt. Beliggenheten er fri, den naturlige voll er ren og ryddig, ingen stener, urer eller kratt stenger. Oldtidens patina og stemning hviler over stedet. Hvorfra stammer dette anlegg, og hvad foresliller det? Det er rimelig, at det er noget aa gjere med gravhaugen like ved. Men om det er et slags gravminne kan ikke avgjøres. Stenene kan vel neppe regnes

som bautastener. Kanskje de rettes kunde oppfattes som et offersted eller et alteralegg. Et lignende minnesmerke finnes visstnok ikke fra noget annet sted i Norge. Nede ved gaardens hus er utgravet en gravhaug med eldre jernaldersgrav (lerume og vikingtids (økser og spyd). Aarneisteds paa gaarden er ogsaa funnet eldre jernalder gravminne (urnestykker). Men "Aarhaug" og stener kan ikke dateres

sikkert, da ingen oldtidsaker er funnet her. Man kunne kanskje tenke paa eldre jernalder.

Mygglabost er sikkert en meget gammel gaard. Det oldnorske opprinnelige navn "Mikilbostadir" betyr den store gaardparten.

Fr.Ø.

Hgsd. Dagblad 19.02.1927

FUGLEKONGEN

Fuglen hadde flydd i glassdøren.
Den lille kroppen lå strekk ut
med beina til værs.
Katten hadde akkurat spankulert
overlegent forbi

flaks

for da Mikal
tok den i hendene sine
rørte den plutselig på seg.

Med øynene lukket
lå den og kom til hektene

i hendene til et menneske.

Åpnet etterhvert øynene.
Da hendene satte den varsomt
ned på terrassen
samlet den krefter en stund
før den fløy fra gren til gren
en slags promilleflygning først
men gjenvant så kontrollen
og forsvant.

Håper vingene dine bar deg
trygt videre
deres kongelige høyhet!

Det er ikke hver dag
man redder en fuglekonge.

- Marit Stueland

Hallo t dokke adle.

Å du alverden så tiå går. Men gled dokke, barra sjå på klokka når solå går ner. Dagane blir lengre å lengre. Vinteren e i avslutningsfasen, å ein flokk med stare landa på slettå her hima. Ja me må jera oss klar t våren å alt d den tar med seg av gryande liv. Men d ska bli bedre en i skrivende stund Eg lokaliserte snøklodder hos naboen så sto jenlokke å fudle av vadlasletta i dag. Harde bud for alt som ikkje har tak øve høve.

Me har alltid hørt at dei gamle snakke om jiktvær, å at alle kropslige skavanker var ekstra gale når d va sure vind med nedbør ront nullpunktet. Der e eg nå. Å nai , ikkje nåke med alderen å jera, men rett å slett ein plagsomme nakke som gir strålesviing ner i arm å rygg. Har fonne ut av d nå. Så nå ska d barra gå ein vei med den saken. Derfor ser eg fram t soldagar å varme stråler som eg vett e akkurat likt i år som adle andre år. Dei e så goe for jiktå å torrfsisjen så ligge å venta på opphold å tork.. Barra t å gleda seg t detta folkens.

Tuastad Bygdalag

Me e stata med et nytt spennanes år i bygda laget. Nå e me i ruta t å avjera utbygging av bygdahuset. Det planlegges nytt inngangsparti med ny garderobe å nye toaletter, der d blir tilrettelagt for rullestolbrukerar.

Ellers så e ny revy under utarbeidelse, å eg tror nok at gjengen samlast i April for rolledeling å oppstart med øving.

Den daglige aktiviteten på bygdahuset går på høg aktivitet heila veka å særligt onsdagar fra 11 t 13, e der goe lyd når radlet gå mitt i dagen på radlekaffen.

Eg rekna me at referat fra årsmøte som ska avholdast 14 mars komme i vetuka. Vil i same slengen oppmoa folk t å møta på lagsmøter for å styrka å opprettholda ein go trend som laget e i. Takk t adle som bidrar med å kjøpa lodd i den årlige basaren som avholdes søndag 6. mars Takk til gjengangarane som e selva maskinriet i laget.

Haglandsbrekkå Velforening

Takk t adle som bidrar med kontingent til foreningen Vil komma med mer når me har avholdt årsmøte som ska fåregå i løå t Erling å Karin 8 april. Møt opp for me har d barra kjekt der og.

Heilt t slutt

Dagligt så ringe tellefonen fra nåken som vil nåke. Selvfølgelig . ellers så hadde dei ikkje ringt. Men d e som regel tiggend d går i. Pleie ikkje ta dei men ein dag så tok eg ein sonn telefon. Akkurat ja , her og var der ei bønn om at alt av kler eg hadde som eg kunne avsjå måtte eg gi t dei som sulta å va lutfattige å avmagra. Halo tenkte eg kjapt, klednå mine passe ikkje t nåken som e avmagra, så dei blir nok varanes her. Einaste klednå så passe meg , e sengklednå.

Ha ein kjempegoe tidligvår

Har DU lyst å være med å lage lokalavis?

Vettuka søker deg som har lyst å være med å enten skrive eller sy i sammen avisa. Er du flink med data og redigering har vi nå en ledig plass til deg som "grafisk designer". Vi søker også etter andre som har lyst å bidra enten fast, innimellom eller med et engangsinnlegg. Det kan være alt fra historie, et gammelt/artig bilde, et klassebilde, et intervju av en nabo eller om du ønsker å skrive noen ord om deg selv. ALT ER LOV! Det er heller ingen aldersgrense for å få være med!

Ring eller mail:

vettuka@hotmail.com
rita@mary-k.no (rita)
inger_liseb@hotmail.com (Inger Lise)

990 47 707 (Rita)
416 98 706 (Inger Lise)

Klassebilde - Tuastad Skole 2003

2. KLASSE TUASTAD SKOLE 2003

Øverst fra venstre: Marie Kjetland, Ingebjørg M. Fosen, Helene B. Rasmussen, Karsten H. Hansen, Aleksander E. Naastad
Espen F. Nygård, Merita Fjetland, Mats Kvalvågnes, Sondre B. Nielsen, Matz Slotnes

Ådne Falkeid, Vebjørn Saltveit, Joakim Neverdal, Julie Hillesland, Solfrid Thingbø, Hallvard Børresen (miljøarbeider),
Ann Helen W. Balm (kontaktlærer), Amalie Nikolaisen, Mathilde Niklas B. Brinkeback og Isak Andreassen

Takk til Signe Kjetland for lån av bilde

Referater

TUASTAD BYGDELAG ÅRSRAPPORT 2015

2015 har passert og det er tid for å oppsummere saker og arrangementer som bygdelaget har vært opptatt med dette året. Laget vårt fylte 70 år og dette ble markert med en sommerfest i juni. Medlemstallet vårt teller 280 medlemmer derav ca 40 aktive. Huset vårt er i bruk store deler av uka, enkelte uker hver eneste kveld. Dette er vi stolte av og dette kunne vi ikke fått til uten all hjelp fra ivrige medlemmer, som legger igjen mange dugnadstimer på huset. For uten komiteer til ulike arrangementer har vi en fast dugnadsgjeng som stiller opp hver onsdag. Dugnaden dette året har gått med til å ferdigstille loftet, slik at vi etter hvert kan flytte lageret opp, vask og maling av bygget og ellers forefallende vedlikeholdsarbeid samt innkjøp- og montering av ny komfyr.

Vi har avholdt 8 styre- og 7 lagsmøter dette året. I tillegg hadde vi et ekstraordinært styremøte i januar hvor vi fikk besøk av lederen i Karmsund Fluefiskeforening (KFF) som ønsket et samarbeid med laget vårt. KFF har lånt våre lokaler hver tirsdag kveld i hele vinter, så nå er det bare til å teste fiskelykken i nærområdet. I år var det vår tur til å stå ansvarlig for årets julemøte og vi inviterte Sanitetsforeningen og medlemmer som gjester. I februar hadde vi årsmøte. Vi hadde ikke møtevirksomhet i månedene juli og august.

Dette året arrangerte vi 5 søndagsmiddager. En av dem, kombinert med basar, hvor det ble solgt kjøttkaker til middag og loddet ut mange flotte hjemmelagede gevinster på basaren. Kr.himmelfartsdag ble det servert lapskaus hvor vi trakk gevinster fra loddboka vår, som ligger i postkassen langs turløypa mot Snik. Den viser at det fortsatt er mange som benytter seg av turterrenget her.

Sakslista dette året har stort sett dreid seg om planlegging av ulike arrangementer og vedlikeholdsarbeid på huset. Vi har også vært opptatt av at huset vårt ikke skal gro igjen i skogen her, så vi er glad for at grunneier nå har begynt å felle trær. Vi venter fortsatt på serviceskilt langs T-forbindelsen, men er glad for at pendlere nå benytter seg av den flotte parkeringsplassen ved Soldalveien, og for at det nå er blitt lys langs store deler av Spannaveien.

Laget jobber fortsatt med planene om å bygge om garderoben slik at vi får et handikap-toalett med stellerom. Vi ønsker at huset skal være funksjonelt for alle! Det er derfor avsatt en byggekomite som jobber aktivt med detaljplaner rundt dette.

Revypremieren på revyen «Kånå eller livet» var 17. oktober og vi arrangerte 4 forestillinger med fullt hus hver gang. Kenneth Halleland hadde kjøpt inn et ferdigskrevet teaterstykke/en farse skrevet av Ray Cooney. Stykket ble omskrevet til en morsom lokal variant med god hjelp av Sonja Lill Håland. På scenen

stod det erfarne skuespillere der Bjørn Seljestad spilte hovedrollen som taxisjåføren med to koner som han vekslet mellom. Sånt kan det fort bli intriger av, og det ble det!

Lokalavisa VettuKa har et opplag på 400 og kommer ut en gang i måneden. I redaksjonen jobber det folk fra både bygdelag og velforening og avisa har innhold som er aktuelt for alle som bor i regionen Myklebust, Tuastad, Røyksund og Fosen.

«Radle-cafeen», som har åpent hver onsdag fra klokka 11-13 er populær. Her møtes eldre og hjemmeværende til hyggelig prat over en varm kopp kaffe og nystekte lapper. Vi er så heldige å bli sponset av Rema1000 til alle ingredienser her, noe mange drar nytte av. I desember ble cafeen byttet ut med julebord og det var over 40 personer som meldte seg på. Vi er stolte av å kunne tilby hjemmeværende og eldre et så flott tilbud som cafeen er.

Linedansgruppa vår består av en gjeng sporty damer som trener hver torsdag. De er etter hvert blitt så flinke at de opptre for andre og arrangerer kurs for nybegynnere.

I et forsøk på å rekruttere ungdommer til laget vårt ble det arrangert pizzakveld i april. 17 ungdommer møtte opp og det ble avholdt to kvelder etter dette med kiosk, spill og konkurranser.

For å hedre alle som har bidratt i ulike komiteer og dugnadsarbeid arrangerte vi en «skalkafest» i februar der nesten 40 gjester kom. Tusen takk til alle som har bidratt med ulikt dugnadsarbeid i laget. Vi hadde ikke fått til arrangementer uten hjelp fra komiteer som jobber hardt. Vi har et gammelt hus som krever vedlikehold og oppussing. Vi er stolte av samholdet, engasjementet og det gode humøret som finnes i laget vårt. Revygruppen har skapt humor og glede i 23 år og vi ser fram til nye forestillinger til høsten.

En spesiell takk til kaffekomiteen som gjør det så koselig på lagsmøtene våre. Vi ser at gjesteantallet på møtene har gått opp og vi håper at stadig flere vil komme på møtene for å bidra til aktivitet og fellesskap i bygda vår.

Undertegnede takker styret for godt samarbeid i 2015 og ser fram til å ta fatt på nye oppgaver i 2016.

Vennlig hilsen
Tor Inge Myklebust (leder)
Signe Kjetland (sekretær)

Tuastad
BYGDALAG

46⁵⁰
PR. PK

FERSK SUSHI 6 BITER

Nyyt, 6 biter, 7,75 pr. stk

49⁰⁰
PR. PK

TYNNSKÅRET SVINEFILET

Skivet, Nordfjord, 384 g, 127,60 pr. kg

49⁰⁰
PR. PK

STRIMLET KYLLINGFILET

Strimlet, Solvinge, 400 g, 122,50 pr. kg

99⁹⁰
PR. PK

PEPSI MAX 1,5X8

Ringnes, 8-pk, 8,33 pr. l eks. pant

Gjelder Rogaland og Etne i Hordaland til og med 09.04..2016- Kun til private husholdninger. Vi tar forbehold om eventuelle trykkfeil og at noen varer kan være utsolgt.

REMA 1000

Vår 2016

Fosen Bygdalag:

> Strikkeklubb kl 19.00 andre onsdag hver måned

Tuastad Bygdalag:

> Lagsmøte 2 mandag i måned

> Radlekaffe hver onsdag fra kl 11-13.00

> Dugnad hver onsdag fra kl 18.00

> Linedance Torsdager fra kl 18.00

Bedehuset:

Mars

8. MaxiTua, kl. 18-20:00

9. Alfakurs

16. Alfamiddag

29. MaxiTua, kl.18-20:00

31. Bibel og bønn, kl. 19:30

April

7. Bibel og bønn, kl. 19:30

12. MaxiTua, kl. 18-20:00

14. Bedehusbasar, kl. 19:00

23. Loppemarked, kl. 10:00-14:00

26. MaxiTua, kl. 18-20:00

SØNDAGSMIDDAGER PÅ BYGDAHUSET

VÅREN 2016

3.april og 5.mai

Fra kl 13.00

(Krist Himmelfartsdag kl 12.00)

Redaksjonen ønsker
alle en god vår!

